

Uteniškiai žemdirbiai valdžią rėmė prie sienos

Regina STUNDIENĖ

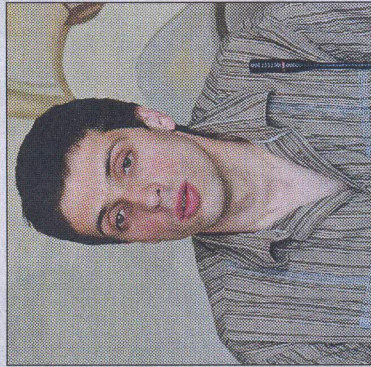
„Ūp“ korespondentė

Kad sugrįžimas į Lietuvos ūkininkų sąjungos (LŪS) Utenos skyrių buvo naudingas, šio krašto žemdirbiai įsitikino patys. Kelertus metus iškritę iš šalies ūkininkaujantiųjų sambūrio, 2014 m. skyrių įkūrė iš naujo. Aštuoniasdešimt narių – jau ne pavienis kovotojas už savo teises. Tiesa, į ataskaitinį susirinkimą atėjo pusė, tačiau Utenos rajono savivaldybės administracijos direktoriui Jonui Slapšinskiui vienam teko atlaikyti ūkininkų priekaištų ir pasiūlymų laviną.

Posėdžių salė kaito

Nors susirinko pusė LŪS skyriaus narių, tačiau savivaldybės posėdžių salėje, kurioje kiekvieno mėnesio paskutinį ketvirtadienį vyksta tarybos posėdžiai, ūkininkai buvo iš tiesų dalykiški už posėdžiaujančius vietos politikus, juoba kad jų reikalams atstovauja tik du tarybos nariai: stambaus avininkystės ūkio šeimininkas Virgilijus Keraminas iš Užpalių seniūnijos ir Leliūnų seniūnijos bendruomenės pirmininkas Kęstutis Ūdras.

Retoriškai skambėjęs administracijos direktoriaus J. Slapšinsko pranešimas „Žemdirbystė – valstybės pagrindas: ką gali padaryti ūkininkai kartu su savi-

„Pažangiausias šalies ūkio“ konkurso laimėtojas Mindaugas Kinderis iš tos pačios seniūnijos, auginantis mėsinius galvijus, prieštaravo Artūnui: pavieniu prapulsime, tik kooperavimasis padės išgyventi.

valda“ ne kartą buvo pertrauktas nepasitenkinimo balsų su konkrečiais faktais.

„Aš ne už boikotus, bet leidimą mėginti prieš monopolistus prekybininkus pasirašiau, – teigė J. Slapšinskas. – Kadangi rajonas vis labiau tampa gyvulininkystės regionu, vertėtų ūkininkams ieškoti kelių, kaip savo produkciją parduoti iš pirmų rankų: steigti kioskus, prieš tai išigilinus į rinkos galimybes. Mero Alvydo Katino pozicija: paremti įrangos pirkimą. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba (VMVT) taip pat neprieštarauti.“

„Kur jau ne, – atsivijo replika, – Zarasų rajono susikoope-

„Aš pavargau nuo ūkininkų nenoro jungtis, – sakė pienininkystės ūkio šeimininkas, Pienininkų asociacijos narys iš Leliūnų seniūnijos Arūnas Kudrevičius. – Ir „Pienas Lt“ būtu-me pasistatę seniai, jei daugiau radesi žmonių.“

ravusiems šešioms ūkininkams, nutarusiems atidaryti mėsos išpjaustymo cechelį, užteko dviejų VMVT vizitų leidimui gauti, o mūsų rajono ūkininkas, nutaręs trisų skerdyklėlę atidaryti, buvo šokdimamas pusantrų metų ir atminčiai nusifotografavo stailą, nuklotą net 18 pažymų leidimui iš VMVT gauti...“

Nepriklausomi keliai

LŪS Utenos skyriaus pirmininkui Mečislovui Bučeliui, kokių laikais dirbusiam vyriausiuoju agronomu, vėliau augalų apsaugos specialistu, nepriklausomybės laikais ūkininkaujantiems, iki skausmo pažįstami

kaimo kelių reikalai: kaip jie buvo prižiūrimi anuomet ir kaip neprižiūrimi dabar.

Pajausi kaimo pulsą sėdint kabinete iš tiesų nelengva. Reitenybė, kad valdžios atstovai net valdiškomis mašinomis kratytųsi kaimo keliais. Norint juos pamatyti, būtų pravartu išvažiuoti į reidą drauge su veterinarais, kuriems nepravažiuojamų kelių negali būti.

Prieš tiesioginius mero rinkimus buvo žadėta: „Kadangi Utenos regiono keliai prižiūri valstybinės reikšmės keliais, o lėšų kaimo kelių prižiūrai neskiriama, buvo nutarta Utenos rajono savivaldybės administracijos, VĮ Utenos regiono kelių, Utenos apskrities VPK Kelių policijos skyriaus vardu raštiškai kreiptis į Susisiekimo ministeriją bei Lietuvos automobilių kelių direkciją dėl kelių priežiūros taisyklių pakeitimo, saugumo kaimo keliuose, kuriais važinėja geltonieji autobusukai ir kitas transportas, užtikrinimo, būtinybės barstyti slidžius kelius bei lėšų poreikio prižiūrėti kaimo kelius. Raštą papildyti gyventojų pageidavimais ir skundais dėl kelių būklės.“ Raštas išskrido, atsakymas paklydo.

O administracijos direktorius J. Slapšinskas tik pakartojo seną tiesą, jog Vyriausybės formulė

dėl kaimo kelių tvarkymo nesikeičia 20 metų, tad 1080 km kaimo kelių būkle su vienkartiniais palopymais liks ta pati.

Su pyragu ir pasiūlymais

Pasveikinti uteniškių ir pasiūlyti vienybės į susirinkimą atvyko LŪS Zarasų skyriaus pirmininkas Darius Viliūnas ir Ingrida Tatarūnė, Utenos kolegijos dėstytoja, daug laiko skirianti projektui „Iš ūkininko rankų – į pirkėjo rankas“. Su pyragu ir geru žodžiu pasveikinęs kaimynus zarasiškių pirmininkas priminė, kad jo krašto ūkininkai ir patys bando apeiti perdirbėjus, važinėja į dalykines keliones pas Lenkijos ūkininkus, turinčius ne vienu metų patirtį, bei stulė jungtis abiem Aukštaitijos kaimynams. I. Tatarūnė pridūrė, kad visos paieškos susietos ir su asmeniniais interesais, nes vyrai turi kaimo turizmo sodybą ir nori maitinti poilsiautojus kaimišku, ūkininkų užaugintu maistu.

Dėkodamas kaimynams, M. Bučelis savojo skyriaus nariams priminė, kad iš anksto ruošęsi būsimam ataskaitiniam rinkimų susirinkimui ir ieškotų jaunesnio kandidato į pirmininkus. „Visuomeninės pareigos mano amžiui jau per sunkios. Gal todėl jaunas Zarasų vadovas mąsto naujoviškiau, racionaliiau, ir jo skyrius veiklesnis.“

Autorės nuotraukos

Įvairūs

Pašarų ir papildų gamintoja įmonė

LŪS Zarasų skyriaus pirmininkas Darius Viliūnas atvažiavo kaimynų utėniškių pasveikinti ir su lauktuvėmis, ir su pasiūlymais.

Buvo pasveikinti ir „Metų ūkio“ nugalėtojai, ir jubilatai. Šios gėlės – Tauragnų seniūnijos ūkininkui Rimantui Gineičiui, atšventusiam 80 metų jubiliejų.